

Livet er en gave

I hverdagens travlhed er det let bare at flyde med strømmen uden mål og mening. Somme tider skal vi rystes i vores grundvold, før vi virkelig forstår at leve fuldt ud og sætte pris på, hvad vi har.

Af journalist Anne Buur

Det er den følelse, 27-årige Bianca Solveig står med, da hun får stillet diagnosen fibromyalgi. Efter 6 år med smerter tror hun, at hun er forberedt på at få svar på, hvad hun fejler. Ikke desto mindre husker hun dagen, hvor hun fik diagnosen, som en rystende oplevelse. En reaktion der kommer noget bag på hende.

”Jeg reagerede helt anderledes, end jeg havde forventet. Pludselig blev det meget konkret, at jeg fejlede noget, og det var som om, at mit liv tog en drejning fra den ene dag til den anden.”

Bianca, der har været vant til at have mange jern i ilden og bl.a. er uddannet fitnessinstruktør, har i starten lidt svært ved at forholde sig til sygdommen. Pludselig tager hun dog et valg, som skal vise sig at være skelsættende i hendes måde at tackle sygdommen på.

”Jeg kom til at tænke på, hvordan jeg levede et mellemtilfreds liv, før jeg blev syg. Jeg var egentlig bare til. Jeg har gjort op med mig selv, at jeg bliver nødt til at acceptere sygdommen, for jeg kan ikke skændes med virkeligheden. Men jeg vælger selv, hvordan jeg vil se på min situation. Jeg er blevet meget bevidst om tankernes kraft,” siger den unge kvinde, som har fundet et fokus og en retning i sit liv, som hun manglede, før hun blev syg.

Bianca er derfor nu i gang med at uddanne sig til life og business coach, fordi hun har et ønske om at hjælpe folk med at kunne tackle ting som kroniske smerter.

”Da jeg fik konstateret fibromyalgi, handlede det meget om det fysiske. Jeg ville ønske, at der havde været en, som havde kunnet hjælpe mig med alt det andet, som følger med sygdommen, f.eks. en coach.”

Bianca er i det hele taget en ildsjæl, som brænder for mange ting. Hendes kreativitet lader sig da heller ikke fornægte i de ting, hun giver sig i kast med. Senest har hun lagt en sidste hånd på sin cd, som hun selv har lavet musik og tekster til. Et projekt der har kostet blod, sved og tårer.

”Der har været tidspunkter, hvor jeg tænkte, at jeg aldrig blev færdig, men jeg har et drive, som gør, at jeg virkelig vil det her. Når man har smerter om morgenen, så tror jeg, det er vigtigt, at man står op til noget, man kan lide.”

”Jeg tror, accept er den vigtigste måde at forholde sig til sygdommen på. Acceptere at der er dårlige dage og ”overgive” sig til dem.

Uddannelsen til coach og musikken er da også langt fra det eneste, den unge kvinde har kastet sig over. Hun er lige nu i gang med patientuddannelsen gennem Sundhedsstyrelsen, fordi hun også her føler, det er et område, hvor hun kan trække på egne erfaringer og derigennem hjælpe mennesker, som er syge.

www.biancasolveig.com

www.biancasolveigmusic.dk

Copyright: Dansk Fibromyalgi-Forening

Samtidig skriver hun på en bog, som handler om den rejse hele sygdomsforløbet har været. Det at skrive har i det hele taget fået en terapeutisk virkning i forhold til sygdommen, og der bliver da også ført dagbog hver dag. På de dårlige dage læser Bianca gerne i den som en reminder om, at der er dage, hvor hun har det godt.

For der er da også dage, hvor Bianca må kapitulere, trække gardinerne for og gå i seng.

”Jeg tror accept er den vigtigste måde at forholde sig til sygdommen på. Acceptere at der er dårlige dage og ”overgive” sig til dem. Selvom om det har været svært indimellem, så har sygdommen været med til at gøre mit liv bedre på mange måder. Jeg sætter pris på de ting, jeg har, men jeg sætter ikke mig selv på standby. Jeg gør, hvad jeg vil.”